

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **P. O.**, bývajúcej v B., 2/ **Ing. J. O.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **Ing. I. Z.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. H. S., advokátkou v B., o **neplatnosť výpovede z nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15 C 85/2002, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. septembra 2007 sp.zn. 3 Co 87/2006, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žalobcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 1. decembra 2005 č.k. 15 C 85/2002-138 určil, že výpoveď z nájmu bytu nachádzajúceho sa na hornom podlaží domu na D., ktorý užívajú žalobcovia, zo dňa 6. mája 2002, ktorú dal žalovaný ako prenajímateľ žalobcom ako nájomcom, ktorá bola doručená 14. mája 2002, je neplatná. Konanie o žalobe pôvodného žalobcu 1/ (M. O., zomrelého X. – pozn. dovolacieho súdu) zastavil a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcom.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. septembra 2007 sp.zn. 3 Co 87/2006 rozsudok súdu prvého stupňa (v napadnutých častiach) zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcov 1/, 2/ (v rozsudku označených ako 2/, 3/) zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval

z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalobcovia 1/, 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalovaným je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, teda také rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky jedného z vyššie uvedených rozsudkov (§ 238 ods. 1 O.s.p.). V tomto prípade však na strane žalovaného ide o nedostatok subjektívnej legitímácie na podanie dovolania.

Na podanie dovolania sú legitimovaní účastníci konania alebo ich právni nástupcovia. Z tohto všeobecného záveru však nemožno vyvodiť, že v konkrétnom prípade môžu dovolanie podať obe sporové strany (všetci účastníci konania). Aj keď táto otázka nie je v zákone výslovne riešená, z povahy dovolania ako opravného prostriedku vyplýva, že dovolanie môže podať len tá strana (účastník konania), ktorej nebolo rozhodnutím odvolacieho súdu v celom rozsahu vyhovené, prípadne, ktorej bola týmto rozhodnutím spôsobená iná určitá ujma na jej právach. Pritom nie je rozhodujúce celé znenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ale iba jeho výrok a na obsah rozhodnutia súdu prvého stupňa nemožno

prihliadať vôbec. Taktiež pri tomto posudzovaní nemožno brať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale iba objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu bola účastníkovi spôsobená určitá, hoci nie veľmi významná ujma, ktorú možno odstrániť zrušením napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak rozsudkom odvolacieho súdu bolo žalobe v celom rozsahu vyhovené, môže dovolanie podať iba žalovaný a naopak, ak bola žaloba zamietnutá, môže dovolanie podať iba žalobca. Tieto zásady sa použijú aj vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. Zo samotnej skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou nemožno vyvodzovať, že by tým účastníkovi konania bola spôsobená určitá ujma na jeho právach. Pri skúmaní oprávnenia na podanie dovolania z tohto hľadiska je totiž podstatné, že rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo celkom podľa jeho požiadaviek, a že uspokojený účastník konania objektívne nemôže mať žiadny záujem na zrušení rozhodnutia. Ak teda dovolanie podal účastník konania, ktorému výrokom rozhodnutia odvolacieho súdu bolo v celom rozsahu vyhovené, resp. mu ním nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach, dovolací súd dovolanie odmietne.

Vzhľadom na uvedené, keďže v danom prípade síce je dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné, ale žalovanému rozsudkom odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený tak, že žaloba bola zamietnutá (teda napadnutým rozsudkom dovolateľovi nebola na jeho právach spôsobená žiadna ujma), žalovaný nebol osobou legitimovanou na podanie dovolania. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešným žalobcom 1/, 2/ v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová